

de paagjældende Amts- og Kjøbstadkommuner. Den Andel, som disse komme overens om at yde hver for sig af det hele Bidrag, der skal betales til Staten, maatte da fastsættes i en Overenskomst, der forelægges Indenrigsministeren til Stadfæstelse i Henshold til Kjøbstadkommunallovens § 20 og Landkommunallovens § 53.

Det Bidrag, som saaledes skal ydes af Amtskommunen eller Amtskommuner og Kjøbstadkommuner til det paagjældende Anlæg, vil i det Væsentligste, da det er småa Kjøbstæder, som de omhandlede Anlæg høre, falde Amtskommunerne til Last og i Forhold til disse Udgifter i det Hele og særligen til Amtspartitionsfondens Udgifter til Veivæsenet blive saa betydelige, at der er al Anledning til at stræbe at gjøre Udredelsen af dette Bidrag eller dets Tilbagebetaling til Staten saa lempelig som mulig og derhos søge at forebygge, at det i en ikke altfor lang Række af Aar skal tynge paa Kommunerne's Budgetter og derved gjøre det vanskeligt eller umuligt for Kommunerne at overkomme Udgifter til andre nyttige Foranstaltninger, som Fremtiden maatte kræve. Man har derfor troet at burde foreslaa, at Statskassen staar i Forbud for dette Bidrag overensstemmende med Lovforslaget, men at det tilbagebetales i 15 Aar med $\frac{1}{15}$ aarlig og uden Tillæg af Renter, idet det direkte Udbytte, Staten for bestandigt vil have af den hele paa Baneanlægget anvendte, dels af Statskassen, dels af Amtene betalte Sum, vel synes at kunne indeholde Bederlag for Renten af hint Forbud.

Med Hensyn til de Betænkeligheder, som ere komne til Orde angaaende Statskassens Gøne til for et længere Tidrum at vedblive at bygge Jernbaner, har Udvalget foreslaaet, at der ikke i dette Tiemed af Statskassen maa anvendes mere end 2,000,000 Kr. aarlig. Dertil vil Staten ganske vist, uden paa nogen Maade at tilføjes andre vigtige eller endnu langt vigtigere Formaal uden Paalæg af nye Skatter, have Gøne, og ligesom det vilde være beklageligt, om Fortsættelsen med Jernbaneanlæg, der saa væsentlig befordre Landets materielle Fremskridt, skulde standse, saaledes maa man ogsaa finde det utilraadeligt at lade de indvævede Arbejdskræfter, der nu have til Raadighed, saavel som de særdeles gunstige Tidsforhold for Indkjøb af Materialier til billig Pris være ubenyttede.

Det antages at være i alle Henseender rettest og fordelagtigt, at Anlagene ikke gives i General-Entreprise, men udføres direkte ved Statens Ingeniører.

Derfor de Betingelser, der af Udvalget ere foreslaaede for, at Amtsjenveiene ved Statens Foranstaltning kunne udføres, maatte billiges, vil der iøvrigt ikke være Grund til at befrygte, at Begjæringer i stort Tal deraf ville fremkomme; thi det vil ikke være let for Amts-

kommunerne at udrede de Bidrag, der fordres, og det vil maasse endnu være vanskeligere at faae den Enighed bragt tilveie indenfor Amtet og med andre Amtet om saadanne Bidrags Fordeling, hvoraf Begjæringens Opfyldelse vil være afhængig. Det er for at bidrage til, at denne Enighed, forsaavidt den iøvrigt kan opnaas, hurtigere kan komme til stede, og at langvarige Forhandlinger om de bevilgede Baner ikke skulde standse Anlæg af Baner, om hvilke den fornødne Enighed kan tilveiebringes, og som det findes hensigtsmæssigt at fremme, at det er foreslaaet, at Udgangen til at faae de omhandlede Amtsbaner anlagte, forpildes, naar Overenskomst om Bidragets Udredelse ikke er tilveiebragt inden 1ste Juli 1879. Naar det fra et andet Synspunkt muligen vil findes, at de Bidrag, der ere foreslaaede at skulle udredes af Kommunerne, ere ansatte for høit, da maa det dog tages i Betragtning, at jo mere disse Bidrag nedsættes, desto mindre Udbytte vil der være til, at andre Baner, til hvis Anlæg der kunde være Trang, kunne ventes udførte.

Af de i Lovforslaget nævnte Baner har Udvalget anset det betænkeligt at anbefale Anlægget af Ringe—Faaborg Banen ved Statens Foranstaltning, fordi denne Bane vilde indmunde i en privat Bane og skulde drives af det Selskab, som eier denne. Det er neppe heldigt, at den, der driver en Jernbane, ikke tillige eier den, fordi Driften nødvendig maa stille Fordringer til Udvikelse og Forandringer af Anlægget, efterhaanden som Trafikken forøges eller forandres, og enten vil Driftsforpagteren vinde paa Eierens Beføstning eller omvendt. Men særlig stiller dette Forhold sig uheldigt, hvor et privat Selskab skal drive en Statsbane og altsaa maa stille hine Fordringer til Regjeringen, som ikke uden Bevilling kan fyldestgjøre disse. Der maatte derhos føres et Regnskab og en Kontrol med Hensyn til Driften og Vedligeholdelsen saavel af Banen som af Driftsmateriellet, der baade vilde være forbundet med Vanskelighed og med gjenfaldigt Besvær. Dertil kommer, at den Fordel, som Staten ved Anlægget af Sidebaner, der indmunde i Statsbanerne, vil have ved den Trafik, disse modtage fra Sidebanerne, i dette Tilfælde vilde komme den private Bane tilgode.

Da der derhos synes at være al Grund til at bringe ikke mindre Faaborg og Salling Herred end Alsens med Baag Herred i Forbindelse med Statsbanen, er det anset rettest at stille Forslag til, at der anlægges en Bane fra Tommerup over Nørre-Broby til Faaborg, angaaende hvilken Bane de fornødne Under søgelsler have fundet Sted, og Dplysninger have været Udvalget meddelte.

Banen Ringe—Faaborg er 3.85 Mil og